

ANTROPONIMIJA ŠEKULARA

Draško Došljak

The author gives the lexicon of names from Šekular, the region in Gornje Polimlje which today administratively belongs to the Municipality of Berane. The settlements of Šekular are Ulica, Mezgale, Četkovići, Ora(h), Radmuževići, Jašovići, Rmuši (Strane), Bulići, Spalevići, Lazi, Tomovići. Personal name is a permanent mark by which one person, usually for the rest of his or her life, differs from another. Giving a personal name is socially and culturally conditioned. The lexicon of names from Šekular (masculine and feminine personal names) completely fits into the Montenegrin nomenclature. The paper presents the creation and motivation of personal names.

Šekular je predio u Gornjem Polimlju, smješten. u slivu Šekularske rijeke, koja se sa desne strane, na osmom kilometru između Andrijevice i Berana, uliva u Lim. Mirko Barjaktarović (2014: 7–8) navodi granice ovoga predjela: „Ako se pođe od donjeg dela šekularske teritorije, to jest od zapada, s leve strane Rijeke dolazi Balj pa onda, idući istoku: Kostreš, Omora, Prijedolska glava, Bajram kula, Vaganički krši, Bandera, Guri Daš (Dašin krš), Lajkovo brdo, Prčin brijeg, Ostožine, Glodića, Vrtijeljka, Krstac, Šiljak, Javorak, Vitonjin krš, Ržana, Šejkov krš, Jankova glava, Borova glava, Pešter, Papratnica i Balj, gde se i zatvara (gruba) granica Šekulara“.

Današnja teritorija Šekulara (Dašić 2006: 15) dužine oko 20 km vazdušne linije, računajući od početne zapadne do krajnje istočne granice (sa Rugovom) i širine 5–10 km (jug – sjever) – čini površinu oko 150 km².

U Svetostefanskoj povelji iz 1314. godine imamo prvi pisani pomen Šekulara. U ovoj povelji, između ostaloga, nalazimo: „Planine Baba i Gozbaba, i Vitricev, i Jelenak, i Čahor, i Dragojlo, a međe im u Belu Vodicu, od Vodice u Krst, ... iza Dragojla u stenu, *od Šekulara u studenac*, u Modri del, kako spada u Bistricu...” (podvukao – D. D.) (v. Kovačević 1890: 319).

Šekular danas administrativno pripada opštini Berane. Naselja Šekulara su: Ulica, Mezgale, Četkovići, Ora(h), Radmuževići, Jašovići, Rmuši (Strane), Bulići, Spalevići, Lazi, Tomovići. Neki proučavaoci ovih predjela i naselje i Rovca ubrajaju u Šekular, drugi ne, pa smo i mi ovo naselje izdvojili iz istraživanog predjela.

Ulica je staro selo i smatra se začetkom Šekulara. Nalazi se između naselja Mezgala, Četkovića i Orah. U selu žive Dašići, Portići i Rmuši.

Mezgale je selo na desnoj obali Šekularske rijeke. Ono se graniči sa naseljima Četkovići i Ulica. Sredinom 19. vijeka ovdje su živjeli: Grujići, Đošovići, Pejkovići, Mikarići, koji se tada sele u Metohiju. Nešto kasnije se ovdje doseljavaju ljevorečka bratstva: Ljubići, Davidovići i Radevići, a zatim i: Račići, Dujovići, Deletići i Kastratovići. Od starosjedjelaca danas imamo nekoliko kuća Portića.

Selo Četkovići se nalazi na blagoj strani iznad Mezgala i Ulice. U selu žive potomci Dašinog pastorka Četka. Od njega su nastala bratstva: Đorovići, Tomovići, Babići i Aleksići.

Selo Ora(h) se nalazi jugoistočno od Ulice i prostire se s obje strane Šekularske rijeke. Stanovnici su: Brakočevići, Labudovići, Ivanovići, Živkovići i Balevići.

Selo Radmuževići se nalazi na strmim stranama Šekulara. U selu žive: Miletići (Maslari), Lekići, Kenjići i Bolevići. Selo Jašovići se nalazi u gornjem toku i sa desne strane Šekularske rijeke. Stanovnici su: Božovići, Jašovići, Matovići, Popovići i Šarići.

Selo Rmuši se nekada nazivalo Strane, a smješteno je ispod Planinice. Stanovnici su Rmuši i Stojanovići.

Šekularsko selo Bulići je smješteno u uglu Spalevičke i Rmuške rijeke. Ranije je selo smatrano dijelom Spalevića. Stanovnici ovoga sela su Bulići.

Selo Spalevići se nalazi sa lijeve strane Spalevića rijeke na strmim stranama Sjekirice i Brajenice. Stanovnici sela su Spalevići i Bolevići.

Naselje Lazi je smješteno sa lijeve strane Spalevića rijeke. Stanovnici sela su Spalevići i Bolevići.

Između Laza i Potoka sa desne strane Spalevića rijeke smješteno je naselje Tomovići. Stanovnici ovoga sela nose prezimena Tomović i Spalević.

Prema predanju najstariji stanovnici Šekulara bili su Macure. Dr Jovan Erdeljanović (1926: 156) nalazi da su Macure bili Vlašskog porijekla, ali svakako rimokatoličke vjere, jer su ovdje živjeli za vrijeme rimske vladavine i nešto docnije, pa su se zatim odselili u Italiju. Poslije odseljavanja Macura, dugo su ovi prostori bili nenaseljeni. Prvi doseljenici sa strane su bili iz Bosne. Oni su se kretali od Bosne preko ondašnjeg Sandžaka i počeli naseljavati Limsku dolinu. U periodu napuštenosti zemlja je skoro sva bila obrasla gustom šumom, te su doseljenici tražili neobrasla zemljišta da bi ih što prije i lakše koristili za obradu. Najprije su došli u selo Mezgale i Četkoviće. Prvi doseljenici su bili srpskog porijekla jer tada je bilo i Latina i bogumila i slično. Bratstva koja su se doselila u Šekular su: Drobnjaci, Četkovići, Balevići, Boičić-Bolevići, Portići, Danilovići, Kastratovići, Radevići, Deletići, Ljubići, Dujovići, Davidovići i Račići (v. Dašić 2006).

U podacima koji su sadržani u turskim defterskim popisima iz 1485. godine vidimo da je na prostoru Šekulara živjelo slovensko stanovništvo.

Tabela br. 1: Skadarski defter iz 1485. godine – selo Šekular

Broj kuća	Broj neoženjenih	Broj udovica	Ispendža	Ukupan prihod
30	10	2	1012	7460

U turskom defterskom popisu iz 1485. godine (v. Pullahu 1974: 31–32) nabrojano je trideset domaćinstava u Šekularu. To su: Ilija sin Radičev, Vukota Vukov, Nikola, Marko Radošinov, Đurađ Bogdanov, Radosav, Vukašin Grubačev, Radač Vukosavljev, Božidar Oslavljev, Pokraja Dimitrov, Vinan, Miloje Radosavljev, Petrovdan, Petko, Branko Dmitrov, Dobrašin Đurov, Istrzman Radičev, Radisav Miladinov, Radonja Božanov, Milčin Bežan, Zagorac Brankov, Radisin Vinojev, udovica Velosava, Petar siromah, Mihač Grubačev, Nikola Petrov, Milašin njegov sin, Rajko Oliverov, Mirak Oliverov, Vuksan njegov brat, Dronjak Vinojev, udovica Jela, Živko siromah, Ivan Radičev, Vukman Pribilov, Petar njegov brat, Radak Oliverov, Vukota siromah, Mirak Ivanov, Pava Stepanov, Radosav Vukašinov, Mirko Grupšin.

U Šekularu je, navode Lalević i Protić, (1903: 34) 1903 godine bilo 255 kuća, sa 1619 stanovnika. Stanovnici su svi Šekularci, osim 30 vasojevićkih kuća u Mezgaljama. Šekularci su se ovdje naselili još prije Kosova. Dijele se na manja plemena, kao: Živkovići, Rmuši, Četkovići, Dašići, Jašovići, Radmuži, Vajmeši, itd. Od Vasojevića u Mezgaljama su: Deletići, Kastratovići i Radunovići. U selu ima 5 grobalja: u Mezgaljama, Radmužu, Rmušu, Stranama i kod crkve.

Podaci sa poslijeratnih popisa stanovništva (v. Berane 2012) nedvosmisleno ukazuju da se broj žitelja u Šekularu drastično

smanjuje. Procesi iseljavanja, najčešće iz ekonomskih razloga, kretali su se prema Vojvodini, Metohiji, Šumadiji, većim crnogorskim gradovima, i sl. Danas se žitelji šekularskih naselja, uglavnom, bave, poljoprivredom i stočarstvom, za šta, uz saobraćajnu infrastrukturu, postoje mnogo bolji uslovi nego u ranijim periodima.

Tabela br. 2: Popis stanovništva Šekulara – 1948. do 2011. godine

	Godina popisa							
Selo	1948.	1953.	1961.	1971.	1981.	1991.	2003.	2011.
Orah	150	158	170	138	129	113	66	47
Mezgale	386	447	457	406	317	242	195	174
Jašovići	165	165	173	127	90	52	50	49
Spalevići	184	184	180	140	128	51	51	27
Radmuževići	279	287	285	244	194	137	90	74
Ukupno	1164	1076	1092	928	768	543	446	371

Tabela br. 3: Demografska slika Šekulara po godinama popisa

Godina popisa	1948.	1953.	1961.	1971.	1981.	1991.	2003.	2011.
Br. stanovnika	1366	1493	1546	1226	981	674	535	371

Tabela br. 4: Popis domaćinstava Šekulara

Godina popisa	1948.	1953.	1961.	1971.	1981.	1991.	2003.	2011.
Domaćinstva	255	298	309	245	196	134	107	74

Tabela br. 5: Stanovništvo Šekulara prema polu i starosti –Popis 2011. godine

	Uku- pno	0-4	5-9	10-14	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80 i više	nepo- znato
M i Ž	371	9	19	11	9	7	19	11	9	28	36	66	23	42	23	11	17	41	-
M	206	3	8	4	3	2	10	6	5	16	18	41	15	28	15	5	11	16	-
Ž	165	6	11	7	6	5	9	5	4	12	8	25	8	14	8	6	6	25	-

O porijeklu i nastanku imena Šekular do sada u nauci, pored narodnoga predanja, je dato više mišljenja. Milan Šuflaj (1925: 60) u ovom nazivu vidi trag Arbanasa na ovome području. Nasuprot ovome, Milisav Lutovac (1973: 33) smatra da u samom imenu postoji trag Vlaha stočara, a Špiro Kulišić (1980: 75) je mišljenja da se ovdje prepoznaje miješanje slovenskog sa romanskim stanovništvom. Mirko Barjaktarović (2014: 31–32) navodi da u arbanaškom govoru postoji riječ *chekull*, u značenju vijek, dok je pridjev od ove imenice *chekulior* – vjekovni. No, ova imenica nije albanskoga porijekla, već latinskoga. On dalje kaže da je ova imenica u različitim periodima imala značenje vijek, stoljeće, naraštaj, generacija, pagan. Imenica *Šekular* je nastala u ranijem stoljećima srednjega vijeka, u vrijeme širenja hrišćanstva. Miomir Dašić (2006: 71) smatra da je samo ime Šekular dokaz ne samo njegove prijeslovenske starine nego i dugog kontinuiteta življenja u ovom reljefom zaklonjenom kraju. Ovo je dokaz da se slovenski preci Šekularaca nijesu naselili na pustoj zemlji, već da su na ovom prostoru zatekli romanizovane starosjedioce Vlahe. Tomislav Bogavac (2013: 12–121) navodi da *šekul-ar* označava *nomen agentis*, a njegova osnova *šekul* - znači predmet koji se proizvodi, na kome se nešto radi ili se njime trguje. Osnova imena tog predmeta je iz latinskog jezika. Proizvodnja i upotreba tog predmeta su važni, specifični i dominantni za mjesto i okruženje. Taj predmet može biti samo neka od žitarica, konkretno u Šekularu - ječam ili raž. Latinsko ime za ječam je *hordeum*, a za raž *secale* (sekale). Aleksandar Loma (2013: 235–236) u monografiji „Toponimija Banjske hrisovulje“ navodi: ŠEKULARI m. l: wt шекоуларь. Bez posebne oznake gen. množine udvajanjem –ъ. I danas planina i kraj Šekular između Andrijevice i Velike... Alb. shekullar ‘svetovnjak’... Alb. reč je od lat. *secularis* id.

Smatramo da porijeklo imena Šekular treba tražiti u latinskoj riječi *saeculum*, koja znači svjetovni. Uz sufiks -ar, Šekular(i) bi

(up. nazive Đerekari, Štitari, i sl.) mogao, s obzirom na vrijeme nastanka ovoga naziva, označavati mjesto u kojem žive svjetovni, neckrveni ljudi.

Govor Šekulara (v. Stijović 2007: 245–258) spada u red starijih novoštokavskih govora, i to onih u kojima se novoštokavsko prenošenje akcenata svodi na ukidanje oksitoneze. Pored dva silazna – dugi i kratki i dva uzlazna akcenta, takođe kratki i dugi, prozodijski sistem obuhvata i neakcentovanu dužinu i kratkoću. Dužine se dobro čuvaju i prije i poslije akcenta. U vokalskom sistemu pored pet standardnih vokala imamo i jedan specijalni refleks poluglasnika čija je vrijednost glasa između *a* i *e*. Osnovna vrijednost dugoga jata je dvosložna vrijednost *ije*, a kratkoga jata jeste *je*, koje dovodi do ijekavskog jotovanja prethodnog suglasnika. Konsonantski sistem ovoga govora se odlikuje postojanjem svih fonema, bez suglasnika *h*, a tu su i foneme, *ś* i *ź*. Ovo su neke od osnovnih fonetskih karakteristika govora Šekulara.

Prikupljanje i bilježenje antroponimijske građe naselja Šekulara smo vršili u ljeto 2017. i proljeće 2018. godine. Bilježili smo lična imena (ženska i muška) samo stanovnika koji stalno, tokom cijele godine, žive u Šekularu. Nijesmo bilježili ona lična imena čiji nosioci povremeno, uglavnom, nekoliko sedmica preko ljeta borave na ognjištima svojih predaka. Ovaj način sakupljanja građe smo odabrali da bismo dobili aktuelnu antroponimijsku sliku Šekulara. Među vrijednim i gostoprivnim stanovnicima Šekulara izdvajamo naše informatore: Iliju Đorovića, Petra Rmuša, Zorku Brakočević, Sanju Bulić i Vukadina Božovića. I ovim putem im srdačno zahvaljujemo na spremnosti da doprinesu da imenoslov ovoga predjela bude što potpunije zabilježen. Uz lično ime smo dali i godinu rođenja kako bismo utvrdili koje lično ime je u određenom vremenu bilo aktuelno.

Prezimana

U šekularskim naseljima danas imamo sljedeća prezimena: Aleksić, Babić, Balević, Božović, Brakočević, Bulić, Davidović, Dašić, Deletić, Đorović, Živković, Kenjić, Kukalj, Labudović, Lekić, Ljubić, Maslar, Matović, Miletić, Nikolić, Pantović, Popović, Portić, Radević, Bolević, Račić, Rmuš, Spalević, Tomović, Šarić.

Rade Brakočević (2013: 242–252) navodi sljedeća prezimena koja su nekada bila prisutna u Šekularu, kao i ona koja su nastala od tih prezimena, a danas „žive“ i na drugim teritorijama van Šekulara. To su: Azanac/Azanjac, Aleksić, Andrijević, Antić, Adžilazović, Armuš, Armušević, Arsić, Asović, Arsović, Arsenijević, Babić, Balević, Barjaktarović, Bekić, Božović, Bolević, Bošković, Brakočević, Brnčević, Bulić, Bučković, Vajmeš, Vajmešović, Vulević, Vujičić, Vukašinović, Vukajlović, Vukićević, Vukosavljević, Vučetić, Vučinić, Vuković, Galević, Galić, Gojković, Grujić, Dević, Dakić, Davidović, Damnjanović, Danilović, Daničić, Dičić, Deletić, Dašić, Dulutović, Dujović, Đopapaj, Đorđijević, Đorđević, Đorović, Đošović, Đurović, Živković, Zarić, Zdravković, Ivanović, Ivović, Ilić, Janković, Jašović, Jevtić, Jovanović, Jović, Jovović, Kastratović, Kanjić, Kekić, Kenjić, Kiković, Knežević, Kukalj, Kukaljević, Kukaljaj, Labudović, Lakušić, Lalić, Lazović, Lekić, Lelčanin, Luković, Ljevak, Ljubić, Manojlović, Marković, Matović, Marinković, Martić, Maslar, Madžgalj, Macura, Milosavljević, Milićević, Milićarac, Miletić, Milošević, Milunović, Miljković, Mladenović, Mladenović, Negojević, Nedović, Nikolić, Nikić, Novković, Novčić, Pantović, Pejkić, Petković, Petrović, Popović, Portić, Protić, Radević, Radić, Radmužević, Radojković, Radošević,

Radovanović, Račić, Rajković, Ristić, Rmuš, Savović, Simonović, Spalević, Spasojević, Stefanović, Simić, Tomović, Trajković, Filipović, Cerović, Šarić.

Nastanak prezimena vezujemo za feudalni poredak, kad se porodica organizira kao krvna i proizvodna jedinica, uključena u stalež povlašćenih ili u stalež potlačenih. I ti se staleži razlikuju po prezimenima. Plemićima su ona bila poglavito potrebna zato da osiguraju nasljedna prava, da baštine ugled, položaj i imetak, da sačuvaju za potomstvo stečene povlastice. U njih se prezimena i najranije javljaju (Šimunović 1978: 14–15).

Ženska lična imena

Aleksandra, 1993; Aleksandra, 1996; Andrijana, 1991; Andrijana, 1991; Anka, 1966; Biljana, 1973; Biljana, 1974; Borka, 1971; Bosiljka, 1930; Branka, 1965; Danica, 1945; Danijela, 1996; Danojla, 1978; Danojla, 1996; Darinka, 1929; Darinka, 1933; Darinka, 1937; Desanka, 1937; Dijana, 1996; Dijana, 1997; Dmitra, 1937; Dobrila, 1968; Dobrinka, 1950; Dostana, 1976; Dragana, 1967; Dragana, 1971; Dragana, 1973; Dragana, 1978; Dragana, 1994; Dragana, 1997; Dragica, 1936; Draginja, 1937; Draginja, 1946; Dragojla, 1965; Draguna, 1958; Ivana, 1987; Jelena, 1961; Jelena, 1984; Jovana, 1994; Jovana, 1999; Jovanka, 1944; Krstinja, 1939; Ksenija, 1942; Laposava, 1941; Ljiljana, 1997; Ljuba, 1955; Ljubinka, 1940; Ljubinka, 1959; Marica, 1943; Marica, 1955; Marija, 1984; Marina, 1988; Milanka, 1935; Milanka, 1942; Milanka, 1952; Milanka, 1974; Mileva, 1949; Milica, 1993; Milica, 1997; Milijana, 1937; Milijana, 1937; Milijana, 1941; Milijana, 1944; Milojka, 1971; Milojka, 1971; Milunka, 1929; Milunka, 1939; Mirjana, 1934; Mirjana, 1946; Mirjana, 1992; Mladenka, 1982; Nada, 1972; Nada, 1992; Nadica, 1995; Natalija, 1945; Natalija, 1956; Natalija, 1984; Nataša, 1969; Nataša, 1993; Nevenka, 1939;

Novka, 1941; Persa, 1943; Persa, 1948; Rada, 1936; Rada, 1940; Radmila, 1960; Radmila, 1993; Radojka, 1970; Radojka, 1973; Radojka, 1977; Rakica, 1953; Ranka, 1974; Rosa, 1937; Rosa, 1948; Sanja, 1999; Sanja, 1994; Senka, 1961; Slavica, 1966; Slavka, 1964; Snežana, 1971; Snežana, 1976; Snežana, 1994; Stana, 1934; Stanuša, 1948; Stevka, 1947; Stojana, 1948; Stojana, 1948; Stojka, 1936; Suzana, 1985; Svetlana, 1973; Svetlana, 1998; Svetlana, 1998; Tamara, 1995; Tatjana, 1975; Tatjana, 1982; Valentina, 1999; Vanja, 1996; Vera, 1987; Veselinka, 1952; Veselinka, 1968; Vesna, 1974; Vidosava, 1928; Vidosava, 1948; Vladana, 1999; Vuka, 1964; Vukosava, 1935; Zorica, 1993; Zorka, 1954.

Muška lična imena

Aleksandar, 1996; Bogdan, 1993; Bojan, 1985; Borivoje, 1955; Branislav, 1959; Branislav, 1972; Budimir, 1940; Budimir, 1993; Damjan, 1983; Darko, 1971; David, 1967; Dejan, 1975; Dejan, 1977; Dejan, 1980; Dimitrije, 1923; Dobrivoje, 1979; Dobroslav, 1933; Dojčilo, 1996; Dojčilo, 1956; Dragan, 1982; Dragan, 1983; Dragan, 1992; Drago, 1980; Dragoje, 1980; Dragomir, 1930; Dragutin, 1942; Dušan, 1963; Dušan, 1997; Duško, 1965; Đoko, 1958; Gojko, 1965; Goran, 1965; Goran, 1967; Goran, 1975; Igor, 1973; Ilija, 1960; Ivan, 1989; Ivan, 1996; Jovan, 1947; Jovan, 1997; Jugoslav, 1981; Ljubo, 1994; Ljubomir, 1949; Manojlo, 1936; Manojlo, 1956; Marijan, 1967; Miladin, 1967; Milan, 1981; Milenko, 1967; Milenko, 1964; Mileta, 1945; Milija, 1944; Milisav, 1938; Milisav, 1960; Milisav, 1992; Milo, 1949; Miloje, 1959; Miloje, 1967; Miloje, 1977; Milojko, 1975; Milonja, 1969; Milorad, 1976; Milorad, 1981; Milorad, 1985; Milorad, 1990; Milosav, 1939; Milosav, 1974; Miloš, 1938; Miloš, 1991; Milovan, 1944; Milovan, 1952; Milovan, 1952; Milovan, 1965; Milovan, 1975;

Milovan, 1978; Miljan, 1982; Miljan, 1984; Miodrag, 1976; Mirko, 1950; Mirko, 1997; Mladen, 1978; Mladen, 1982; Mojsije, 1946; Momčilo, 1965; Momčilo, 1969; Momir, 1963; Nebojša, 1938; Neđeljko, 1978; Nemanja, 1996; Novak, 1964; Novica, 1967; Novica, 1995; Panto, 1965; Pavle, 1993; Puniša, 1964; Puniša, 1968; Radan, 1982; Rade, 1939; Rade, 1953; Rade, 1982; Radenko, 1970; Radič, 1977; Radisav, 1937; Radivoje, 1960; Radivoje, 1981; Radojica, 1962; Radojica, 1964; Radojko, 1977; Radojko, 1985; Radoman, 1953; Radoman, 1969; Radomir, 1949; Radomir, 1966; Radonja, 1955; Radonja, 1976; Radonja, 1980; Radovan, 1970; Radovan, 1979; Rajko, 1963; Rajko, 1973; Ranko, 1950; Ratko, 1990; Ratko, 1967; Rodoljub, 1975; Saša, 1978; Simo, 1972; Slavko, 1960; Slavko, 1970; Slavko, 1975; Srđan, 1980; Srđan, 1985; Strašimir, 1943; Tomislav, 1937; Tomislav, 1937; Tomislav, 1953; Vasilj, 1949; Vaso, 1965; Vaso, 1974; Velibor, 1972; Velimir, 1976; Veselin, 1961; Vesko, 1962; Vladan, 1977; Vladan, 1991; Vladica, 1972; Vladimir, 1961; Vlajko, 1991; Vojislav, 1932; Vojislav, 1958; Vučelja, 1948; Vujadin, 1951; Zoran, 1958; Zoran, 1962; Zoran, 1985; Žarko, 1950; Željko, 1965; Željko, 1966; Željko, 1989.

Danas bi bilo veoma teško utvrditi kad se lično ime javlja. Ni približno se ne može odrediti vreme nastajanja. Ima dosta verovatnoće da se lično ime pojavljivalo u različitim vremenima i na različitim stranama u zavisnosti od uslova koji su bili nužni za lično imenovanje. S potpunom sigurnošću možemo reći da je lično ime nastalo pre pojave bilo koje pismenosti u bilo kojoj ljudskoj civilizaciji (Jović 1993: 9–10). Crnogorski jezik je iz opšteslovenske zajednice naslijedio antroponimijski sistem. Ovaj sistem se najprije sastojao iz muških i ženskih ličnih imena (kraća i puna), a onda iz imena po ocu i imena po mužu za žene. Savremeno doba karakteriše usvajanje imena i iz drugih jezika.

Lično ime (*nomen proprium*) predstavlja trajnu oznaku po kojoj se jedna osoba, najčešće do kraja života, razlikuje od druge. Ono se kod svih naroda smatra ne samo prostom oznakom već ekvivalentom same ličnosti. Sticanjem ličnog imena dijete dobija status ljudske jedinke i postaje član društva. Dakle, davanje imena je čin inicijacije – uvođenja jedinke u novi društveni status. Davanje ličnog imena je društveno i kulturno uslovljeno (Došljak 2000: 15).

Zvanična lična imena Šekulara možemo podijeliti na narodna i imena stranoga porijekla.

Sva narodna imena Šekulara svrstali smo u četiri grupe. Crnogorski imenoslov je ova četiri tipa imena naslijedio iz praslovenske jezičke zajednice:

1. složena (npr: Vukosava, Dragomir);
2. transponovana (npr: Nevenka, Golub);
3. izvedena (npr: Novka, Vladan) i
4. skraćena (npr: Rosa, Simo).

Složena imena su u indoevropskoj zajednici bila najčvršći sloj i sva su u narodu i semantički i tvorbeno objašnjiva. Sastavljena su, kao dvočlana, iz dvije jednosložne osnove.

Transponovana imena (imaju i naziv samotvorna) svoje leksičko značenje čuvaju na način što se vezuju za apelativ od koga su i nastala. Sva imena iz ove grupe su tradicionalna i nijedno ne možemo svrstati u tzv. pomodna.

Od osnova narodnih imena nalazimo: Blag-, Bog-, Boj-, Bor-, Bran-, Bud-, Dar-, Des-, Drag-, Duš-, Goj-, Gor-, Ljub-, Mar-, Mil-, Mir-, Mom-, Nad-, Nov-, Rad-, Slad-, Slav-, Srd-, Stan-, Stoj-, Svet-, Vel-, Vid-, Vlad-, Zor-, Žar-.

Sufiksi zastupljeni u imenoslovu Šekulara su: -adin, -ajlo, -ak, -an, -ana, -anka, -ena, -enko, -eta, -en, -eva, -ica, -ić, -ija, -ilo, -in, -ina, -iša, -ka, -ko, -man, -oje, -ojka, -oš, -ota, -un, -una, -uša, -utin.

Hrišćanska ili kalendarska lična imena Šekulara razvrstana su u nekoliko kategorija:

1. starozavjetna (Ilija, Ivan, Jovan);
2. imena Hristovih učenika, apostola, evanđelista (Petar, Tomo, Marko, Matija);
3. imena nebeskih sila (Mihailo) i
4. imena mučenika ranog hrišćanstva (Đorđije, Danilo, Dimitrije, Vasilije, Nikola, Stefan, Marija, Ana, Danijela, Marica).

Uvek je postojala težnja da se lično ime na neki način motivise, pa je tako i danas. Ova konstatacija je svakako univerzalna. Međutim motivisanost je u vezi sa ličnim imenom morala biti drugačija nego kad je reč o ostalim jezičkim znacima. Motivisanost je pretežno semantičkog tipa i isto toliko česta, ako ne i češća, metaforička (Jović 1993: 10).

Opštepoznata je činjenica da se nadijevanje imena detetu vezuje za vrijeme rađanja, ali i za lične ukuse onih koji darivaju lično ime. Ranije je to bio čin koji je vezan za kumove. Vremenom se to mijenjalo, pa su u nadijevanju imena sve više učestvovali roditelji, braća, sestre ili bliža rodbina. U ranijim vremenima (danas se to lagano vraća) su se davala imena po precima, rodonačelniku, svecima uoči kojih su se rađala djeca, i sl. Različiti su faktori koji utiču na imenovanje deteta. Najčešći motivi pri nadijevanju imena su: redosljed rađanja, značenje deteta za roditelje, očekivane osobine naravi, imena po nazivima boja, zaštitna imena, teoforna, umjetnička (književna) djela, i dr.

Imenoslov Šekulara u potpunosti se uklapa u opštegorskogorski imenoslov i skoro ni po čemu se ne izdvaja iz njega.

Literatura:

- Bakić 2005 – Radovan Bakić, *Gornje Polimlje: priroda, stanovništvo i naselja*, Andrijevića (Komovi) – Nikšić (Filozofski fakultet)
- Barjaktarović 2014 – Mirko Barjaktarović, *Šekular, etnološka studija*, CANU, Podgorica
- Berane 2012 – *Berane – opšta monografija*, (urednik Vukota Babović, i dr), Berane
- Bogavac 2013 – Tomislav Bogavac, *Porijeklo i nastanak imena Šekular*, Tokovi 2/2013, Berane, 117-124.
- Brakočević 2013 – Rade Brakočević, *Lomni Šekular*, autorsko izdanje, Beograd
- Dašić 2006 - Miomir Dašić, *Šekular i Šekularci od pomena do 1941. godine*, CANU, Podgorica
- Došljak 2000 – Draško Došljak, *Lična imena Zaostra*, Filozofski fakultet, Priština
- Došljak 2015 – Draško Došljak, *Onomastika Budimlje*, Filozofski fakultet, Nikšić
- Erdeljanović 1926 – Jovan Erdeljanović, *Stara Crna Gora, naselja i poreklo stanovništva*, Beograd
- Jović 1993 – Dušan Jović, *Lično ime kao jezički znak*, Baština /1993, Priština, 9-16.
- Lalević – Protić 1903 – Bogdan Lalević, Ivan Protić, *Vasojevići u crnogorskoj granici*, SKA, Beograd
- Loma 2013 - Aleksandar Loma, *Toponimija Banjske hrisovulje*, SANU, Beograd
- Lutovac 1957 – Milisav Lutovac, *Ivangradska (Beranska) kotlina*, SANU, Beograd
- Lutovac 1973 – Milisav Lutovac, *Simbioze, plemenske transplantacije i splemenjavanje u nekim oblastima Jugoslavije*, GEI, SANU, 16-18, Beograd

-
- Pulaha 1974 - Selami Pulaha, *Defteri i regjistrimit të Sanxhakut të Shkodrës i vitit 1485*, Tiranë
 - Kovačević 1890 – Ljubomir Kovačević, Svetostefanska hrisovulja, Spomenik SKA 4, Beograd 1890, u: *Zadužbine Kosova, spomenici i znamenja srpskog naroda*, Prizren – Beograd, 1987.
 - Kulišić 1980 – Špiro Kulišić, *O etnogenezi Crnogoraca*, Titograd
 - Skok 1971-1974 – Petar Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, JAZU, Zagreb, knj I-IV
 - Stijović 2007 – Rada Stijović, *Govor Gornjih Vasojevića*, SANU, Beograd
 - Šimunović 1978 – Mate Šimunović, *Motivacija prostih osobnih imena u nas*, Onomastica Jugoslavica, 7, 165-175, Zagreb
 - Šufflay 1925 – Milan Šufflay, *Srbi i Arbanasi*, Beograd
 - Vešović 2018 – Radoslav Jagoš Vešović, *Pleme Vasojevići, u vezi sa istorijom Crne Gore i plemenskim životom susjednih brda*, Centar za kulturu, Berane